

அவமதிப்பும் உயிர்ப்பறிப்பும்

இறுதித்தாதர், இறைவனின் தூதரை
யாரேனும் ஒருவன் அவமதித்து விட்டால்,
கேவலமாக திட்டித் தீர்த்தால் அவனுடைய
உயிரைப் பறித்து விட வேண்டும் என்பது
தான் இஸ்லாமியச் சட்டமா?
அவனுடைய தலைக்கு விலையை
நிர்ணயிப்பது முஸ்லிம்கள் மீதான
மார்க்கக் கடமையா?

நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளுக்கு இஸ்லாம்
தருகின்ற மதிப்பையும் முக்கியத்துவத்தையும்
உலகில் வேறு எந்த நாட்டிலும், கொள்கை
கோட்பாடுகளிலும் காண முடியாது!

மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத் - தமிழாக்கம் தி. சை. அப்துர் ரஹ்மான் உமரி

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ (1)

□ □ □□□□□ □□□□ □□□□ □□□□ □ □

□ □ □□□□□□□□ □□.□□.□□□□□□ □□□□□□ □□□□ □ □

இன்று நம்முன் விடகைளை எதிர்பார்த்து சில களேவிகள் வரிசையில் நின்று

கொண்டிருக்கின்றன.

1) இறுதித்தீர்தர் இறவைனின் தீரையாரனும் ஒருவன் அவமதித்து விட்டால், கவேலமாக திட்டித் தீர்த்தால் அவனுடைய உயிரைப் பறித்து விட வணேடும் என்புதுதான் இஸ்லாமியச் சட்டமா? அவனுடைய தலகைக்கு விலையை நிர்ணயிப்பது முஸ்லிம்கள் மீதான மார்க்கக் கடமையா?

2) ஊர்ப்பேர்தரெயாத யாரோ ஒருவன் இறதைத்தீரகைக் கவேலப்படுத்தி விட்டான். அவன் யாரென்று அவன் சாரந்துள்ள சமிகமக்களாகே சரியாகத் தரெயாது. அம்மக்கள் அவனைக் கண்டிக்கவும் இல்லலை. ஒட்டுமொத்தமாக அந்த சமிகமக்கள் அனைவரையும் புறக்கணிப்பதும் ஊர் விலக்கம் செய்வதும் தான் இஸ்லாமியக் கட்டளையா?

3) இஸ்லாமை ஏற்றுக் கொள்ளாத — முஸ்லிம் அல்லாத ஒருவன் இவ்வாறு செய்தாலும் அவனைத் தீர்த்துக் கட்டுவதுதான் இஸ்லாமியத் தண்டனையா?

4) தன்குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டு மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டு வருத்தம் தரெயித்த பின்பும் அதனை ஒப்புக் கொள்ளாமல் வேறு வகையான தண்டனைகளை முஸ்லிம்கள் அவனுக்கு வழங்கித் தான் ஆக வணேடும்மா?

இஸ்லாமிய சட்டநெறிமுறைகளில் தண்டனைகளின் நிலை இப்பிரச்சனையின் உள்ளே ஆழப்புகுமுன் இரண்டு விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்வது அவசியம் ஆகும்.

1) இப்போது நிகழ்ந்துள்ளது போன்ற பிரச்சனைகள் தலகைக்கும் போதலேலாம் "இஸ்லாமிய சட்டநெறிகளின் படி", "இஸ்லாமிய சட்டம் ஆணையிடுவது என்னவென்றால்" போன்ற சொற்பதங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இஸ்லாமிய சட்ட அமைப்பை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாதோரின் மனதில் இவை தவறான அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கி விடுகின்றன.

தன்னபைப்பின்பற்றும் மக்களிடம் "தொழுது வாறுங்கள்!" "நோன்பு வையுங்கள்!" என்று கட்டளை இடுவதைப் போன்றே "இத்தகைய தண்டனையையும் நிறைவேற்றாமாறு இஸ்லாம் கட்டளை இடுகின்றது என்று அவர்கள் நினைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

அதாவது "இறைவனின் தபுதர தாறுமாறாகவும் தவறாகவும் சித்தரித்துக் கவேலப் பட்டும் மயற சிக் கிறவர்களே உடனே கொண்டுவிடுங்கள்" என்று இஸ்லாம் கட்டளையிடுவதாகவே அவர்கள் விளங்கிக் கொள்கிறார்கள்.

இத்தகைய வறெறித்தனமான போதனையை இஸ்லாம் வழங்கியிருக்கும் என்று நின்பைப்பதுகபிட இஸ்லாமுக்கு எதிரான பயங்கரமான குற்றச்சாட்டு ஆகும்!

(இத்தகையதொரு போதனையை இஸ்லாம் வழங்கியிருக்கும்; கண்டவர்களை எல்லாம் கொண்டுவிடு! என்னும் வளெிப்படியான அனுமதியை அளித்திருக்கும் என்று நின்பைப்பதை விட்டும் இறைவன் நம்மகை காப்பாற்றுவானாக!)

இஸ்லாமப்பொருத்தவரை, மனித உயிரை விடவும் மதிப்புமிக்க மகத்தான பொருள் இவ்வூலகில் வறே எதுவுமே இல்லலை! உயிர்க் கொலையை மிகப் பெரிய மனித குலக்கடே என்றே அது தீர்மானித்துள்ளது. ஒரு மனிதனின் உயிரைப் பறிப்பதானது ஓட்டுமொத்த மானுடத்தின் உயிரைப் பறிப்பதற்கு ஒப்பாகும் என்றே அது வீரியமிக்க வார்த்தைகளில் வளெிப்பட்டுத்தியுள்ளது.

(உயிர்க்கொலைக்கு) பழிவாங்கும் விதமாகவோ, பபிமியில் சீர்குலைவு, கொலை, கொடூங்கோன்மையைத் தடுக்கும் நோக்கிலோ அல்லாமல் வறே ஏதனேும் காரணத்திறகாக ஓர் உயிரையாரனேும் பறித்துவிட்டால் வறெுமனே ஒரு மனிதனைக் கொலை செய்தவன் அல்லன் அவன். மாறாக ஓட்டுமொத்த மனிதகுலத்தையே கொண்டு விட்டவன் போலாவான்! (அவ்விதமே) யாரனேும் ஒருவர் ஒரு மனிதனைக் கொலை செய்யப்படுவதிலிருந்து காத்தது விட்டால் வறெுமனே ஒரு மனிதனைக் காப்பாற்றியவர் அல்லர் அவர். மாறாக, ஓட்டுமொத்த மனிதகுலத்தையே காப்பாற்றியவர் போலாவார்! தளெிவான அத்தாட்சிகளகை ககளில் ஏந்திக் கொண்டு (ஒருவர் பின் ஒருவராக) தொடர்ந்து நமது தபுதர்கள் அவர்களிடத்தில் வந்துகொண்டே இருந்தனர். (கொலை, அநீதியை விட்டும் அவர்களதைத் தடுத்துக் கொண்டேயிருந்தனர்) இருப்பினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் பபிமியில் வரம்புமீறுபவர்களாகவே, அத்தமீறுபவர்களாகவே இருந்தனர்! (கூர் ஆன் 5:32)

குறிப்பிட்ட ஒரு சில சபுழநிலககளில் கொலைக்கான அனுமதியை இஸ்லாம் வழங்கியுள்ளது. வழங்கியுள்ளது என்று சொல்வதை விட வலியுறுத்தியுள்ளது என்று கபிடச் சொல்லலாம், எந்தவித சந்தகேமும் இல்லாமல்! ஆனால், அவை எத்தகைய சபுழநிலககள் என்றால் தயவுதாட சண்யம் பார்க்காமல் கொலைக்கான அனுமதி அளிக் கப்பட வணேடும் என்றதான உலகின் யாரும், எந்தக் கொள்கையினரும் கபுறுவார்கள்! ஏனெனில், அச்சபுழலில் அது "உயிரைப் பறிக் கும் கொலை" அல்ல!

மனிதர்களின் "உயிர்களைக் காக்கும் கொலையாகும்!" அறிவு மிகுந்தோரே! பழிவாங்குதலில் உங்களுக்கு "வாழ்வு" இருக்கின்றது!

இத்தகைய கொலைகளில் வளையப்படுவதாக இரத்தம் சிந்தப்பட்டாலும் மனிதகுலத்திற்கான "பாதுகாப்பும்" "அமதியும்" அவற்றில் மறைந்துள்ளன!

செய்தி (1)

1) போர்,

2) (கொலைக்கான) பழிவாங்கல்,

3) கடும்மையான தண்டனைகளை அழித்தால் ஒழிய தடுக்கவோ, தடையெய்வோ முடியாத கடுங்குற்றங்கள்.

இம்மீண்டு சமீபநிலைகளைத் தவிர்த்து வறோ எந்த/எப்பறப்பட்ட சமீபநிலையிலும் இறவைனுடைய உயர் படைபினமான மனிதனின் இரத்தம் சிந்தப்படுவதை இஸ்லாம் ஒருபோதும் விரும்புவதே இல்லலை! இம்மீண்டு சமீபநிலைகள் அல்லாது, வறோ ஒரு சமீபநிலையிலும் மனித உயிர் பறிக்கப்படுவதை இஸ்லாம் அனுமதிக்கின்றது என யாரனும் கறினால், இஸ்லாமப்பற்றி அவருக்கு அறவே தெரியவில்லை, அல்லது இஸ்லாமப்பற்றி அப்பட்டமான அவதூறலை அவர் பரப்புகிறார் என்று தான் பொருள்!

இஸ்லாமிய குற்றவியல் சட்டங்களை இவ்விதம் வர்ணிப்பது, இஸ்லாமிய சட்ட அமைப்பை விளங்கிக் கொள்ளாதவர்களுடைய மனதில் தவறான புரிதலை ஏற்படுத்து விடுகின்றது. இஸ்லாமிய சட்ட அமைப்பின் யதார்த்தநிலை என்ன? இஸ்லாமிய அடிப்படையைக் கொள்கைகள், வழிபாட்டுச் சட்டங்களோடு அது எங்ஙனம் வறோபடுகின்றது? என்பன பற்றியெல்லாம் அவர்கள் அறவே உயந்துணர் முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

குற்றவியல் தண்டனைகள், சட்டங்கள் ஏராளமானவை இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஃபுகஹாக் கள் என்று அழகைக் கப்படக் கபிய மஸுலிம் சட்டியலாளர்கள் தவேபைப்படும் போதலேலாம் திறம்பட அவற்றை வகுத்துள்ளார்கள். அந்தந்த காலகட்டங்களில் காலச் சபீழ் நிலகைகளுக்கு ஏற்ப அவை செயற்படுத்தப்பட்டும் வந்துள்ளன. இன்றைக்கும் இஸ்லாமிய சட்ட நபர்களில் அவற்றை நம்மால் காண முடியும். இஸ்லாமிய அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் குறித்த கட்டளைகள், வழிபாட்டுச் சட்டங்கள் போன்றவற்றுக்கும் இவற்றுக்கும் இடையே தெளிவான வேறுபாடு இருக்கின்றது. அதனை நாம் விளங்கிக் கொண்டாக வேண்டும்!

முதலாவதாக, இஸ்லாமிய சட்டநெறியின் ஆதாரக் கருத்து மலங்களிலிருந்து நரேடியாகத் தொகுக்கப்பட்டவை இல்லை இவை! மாறாக, சட்டநெறிமுறை வகுப்பதற்கான நியதிகள், ஷரீ ஆ சட்ட அமபைபின் அடிப்படை அம்சங்கள், ஆதாரப் புள்ளிகளை மனதிற்கொண்டு வகுக்கப்பட்டவையே இவை!

நபைப்போலியனால் உருவாக் கப்பட்ட பிரெஞ்சு சட்டங்களபைப் போன்றோ அல்லது இந்திய அரசாங்கத்தின் குற்றவியல் சட்டங்களபைப் போன்றோ இன்ன இன்ன குற்றங்கள்க்கு இன்ன இன்ன தண்டனை என்று ஒவ்வொரு குற்றங்களையும்க் வகபைபுத்தி விரிந்த விளக்கமாக பல தொகுப்புகளில் உருவாக் கப்பட்ட சட்ட நபர்களுக்கியம் எதுவும் இஸ்லாமிடம் இல்லலை! அப்படி ஒன்றை இஸ்லாம் உருவாக் கியிருந்தால் அது உலகளாவிய சமயமாக பரிணமித்திருக்காது.

அப்படியினால், சட்டங்களை இயற்றவும் தொகுக்கவும் எத்தகைய முறையை அது கயாண்டது? துணைத் தலைப்புகளையும்க், இணைப் பிரிவுகள், உட்பிரிவுகளையும்க் அறவே தவிர்த்துவிட்டு அடிப்படை அம்சங்களையும்க், ஆதாரக் குறிப்புகளையும்க் மட்டும்மே அது கவனத்தில் கொண்டது. அந்த ஆதாரப் புள்ளிகளை மனதில் கொண்டு தவேகைக்கு ஏற்ப, கால, இட, சபீழ் நிலை மாற்றங்கள்க்கு ஏற்ப விரிவான சட்டங்களையும்க் உட்பிரிவுகளையும்க் உருவாக் கிக் கொள்ளலாம்!

மனிதனுடைய தகுதி, திறமைகள், மற்றும் தவேகைக்கு உகந்த நீ தி, நியாயம் சநெரிந்த அமபைப்பொன்று உருவாக் வேண்டும்; தீ மகைள் சீ ர்குலவை தடுப்பதற்கும், சீ ரமைப்பிற்கும் வழிவகைக்கும் அத் துணை வாய்ப்புகளும் பயன்பாட்டுக்கே கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்பன மட்டும்மே இஸ்லாமிய சட்டநெறியின் மயைப்புள்ளியாக திகழ்ந்தது.

ஆரம்பக் காலங்களில் இஸ்லாமிய அரசு குறுகியதொரு நிலப்பரப்பில் மட்டும்மே பரவியிருந்தது. தவேயை மிஞ்சிய விரிவாக் கம் அதன் தண்டனை முறைகளிலும்

குற்றவியல் சட்டங்களிலும் காணப்படவில்லை! பிற்காலங்களில் ஆட்சியெல்லகைகள் விரிவடைந்து கொண்டே சென்றபோது புதிய புதிய தவேகைகளும் ஏற்பட்டன. ஆகையால், இஸ்லாமிய சட்ட வல்லுனர்களும் தவேகைகளைப் பரிசீலித்துச் செய்யும் வகையில் துள்ளிவான, தீர்க்கமான சட்டங்களை வகுக்கலாயினர்.

இப்படியாக, விரிவான சட்டநிலைத் தொகுப்பு உருவானது. அடிப்படையாகப் பார்த்தால் இவ்வனத்தைச் சட்டங்களும் இஸ்லாமியச் சட்டங்கள் தாம் என்ற போதிலும் இவ்வை இஸ்லாமிய கருத்து மடலங்களிலிருந்து நேரடியாகத் தொகுக்கப்பட்ட சட்டங்கள் அல்ல இவ்வை! இஸ்லாமிய கருத்து மடலங்களிலிருந்து நேரடியாகத் தொகுக்கப்பட்ட சட்டங்களாகும், இஸ்லாமிய சட்ட நிபுணர்களால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களாகும் இடையிலான அடிப்படை வித்தியாசத்தை சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்!

இரண்டாமே இஸ்லாமோடு தொடர்புடையன தாம் என்ற போதிலும் தராதர வேறுபாடு நிலவுகின்றது! முதல் வகைச் சட்டங்கள் நேரடி ஆணைகளாக பிறப்பிக்கப்பட்டவை. இரண்டாம் வகைச் சட்டங்களோ அலசல், ஆராய்ச்சி, வியாக்கியானம், ஒப்பீடு, மறமைக்கக் குறியீடுகள் என்று பல வேறுபட்ட கட்டங்களதைத் தாண்டி இஸ்லாமிய சட்டவியலாளர்களால் வகுத்துத் தொகுக்கப்பட்டவை!

இரண்டாவதாக, இவ்வை அனத்தை மீட்டு குற்றவியல் நடவடிக்கைகள்!

குற்றவியல் என்பதே அரசு சார்ந்த விஷயம். தனிநபர்களாகும் அவற்றுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இருக்க வாய்ப்பு இல்லை! தொழுகை, நோன்பு போன்ற கட்டளைகள் தனிநபர்களுக்கு இடப்படவது போன்ற இக்குற்றவியல் சட்டங்கள் தனிநபர்களுக்கு விதிக்கப்படவதில்லை. இஸ்லாமிய அரசு ஒன்று அமையக்கொண்டு (ஷரீஅத்) நீதிமன்றங்கள் நிறுவப்பட்ட பின்பு தான் இத்தகைய சட்டங்களை அமலாக்கம் செய்ய முடியும்!

"நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள்" என்று இன்றகைக்கு நாம் குறிப்பிடுகிறோமே, அதற்கு இஸ்லாம் தருகின்ற மதிப்பையும் முக்கியத்துவத்தையும் உலகில் வேறு எந்த நாட்டிலும், கொள்கைகோட்பாடுகளிலும் காண முடியாது!

இஸ்லாமிய சமூக அமைப்பில் "குற்றம்" "தண்டனை" இரண்டையும் நீதிமன்றம்

அல்லாதது வறே யாரும் வகைப்படுத்துதவோ, தீ ர்மானிக் கவோ இயலாதது.

நீ தி மன்றத்திற்கு மட்டும்தான் "கூற்றத்தை" வகைப்படுத்தி "தண்டனையை" தீ ர்மானித து நிர்ணயிக்கும் உரிமை உண்டு.

வறே யாருக்கும் — அவர் எப்பறேபட்ட மனிதராக இருந்தாலும், ஏன் ஆட்சித்தலவைவர், அமீ ருல் முஃமினீ ன் ஆக இருந்தாலும் கட்ட — இவ்வூரிமை கிடையாது!

கடேபாணை, விசாரணை, சாட்சியம், ஆழ்நோக்கு என்ற எல்லாவிதமான நடமைமுறைகளையும் முழுமையாக நிறைவுபடுத்திய பின்புதான் நீ திமன்ற நடவடிக்கையில் இறங்க இயலும்!

கூற்றத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஒரு நபரை ஆட்சித் தலவைவரோ, அமீ ருல் முஃமினீ னோ கையும் களவுமாகப் பிடித்து விட்டால் கட்ட வாதியாக, சாட்சியாக நீ தி அவகைகளில் அவர் வழக்கு தடுக்கலாமே ஒழிய, சூயமாக தண்டிக்கவெல்லாம் முடியாது. அவருடைய முறையீட்டை விசாரிக்கலாமா, வணேடாமா என்ற முடிவையும் கட்ட நீ தி மன்றம்தான் எடுக்க வணேடியிருக்கும்!

"சட்டத்துறை சீ ர்திருத்தங்கள்" என இன்று பரிதாபப் பசேப்பட்டு வரும் சீ ர்திருத்தங்களில் தலையானது நீ தி துறையையும் நிர்வாகத்துறையையும் வறேபடுத்தி வதை திருப்பதாகும். அதன்படி, "தண்டிக்கும்" வலியையும் அதிகாரமும் பற்றெறும்போர் "தவறாதீ ர்மானிக் கக் கட்டிய உரிமையைப் பற்றெறும்புக் க மாட்டார். மிக முக்கியமான இந்த சீ ர்திருத்தத்தின் வாயிலாக அடக்குமுறையும், தனிநபர் வரம்புமீ றல்களும் தடசெய்யப்பட்டு விட்டன!

உலகின் மிகப்பெரிய வல்லரசாகக் கருதப்பட்டுக் கொண்டிருந்த ரோமானியப் பேரரசு கோலோச்சிக் கொண்டிருந்த கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் நடபெற்று வந்ததென்ன? கூற்றவாளி என்று கூற்றம் சூமத்தி கட்டிய ஏற்றும் அதே அதிகாரி தான் தீ ர்ப்பையும் அளிக்கக் கட்டிய நீ திபதியாக மாறும் அவல நிலை!

நாகரீ க ரோமதசேத்துக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட நீ திமன்ற நடமைமுறைகளை இஸ்லாமிய அரசில் அப்போதே காணமுடிந்தது. இஸ்லாமிய அரசில் நீ தி துறையும், நிர்வாகத்

துறையும் தனித் தனியாகவும் சூயமாகவும் இயங்கி வந்தன. அதிகார சலுவலகங்களோ, ஆளுமகைகளோ பயப்படாமல், எந்தவிதமான சலுகைகளும் இடம்கொடாமல் ஆட்சியாளர்கள், ஆளுநர்கள் — அவ்வளவு ஏன் — மன்னர்களின் மீது சட்டத்தை அமல்படுத்தும் அளவிற்கு சூதந்திரம் பெற்றவையாக இஸ்லாமிய நீதிமன்றங்கள் திகழ்ந்து வந்தன.

சாதாரண குடும்பங்களைப் போன்றே இத்தகையோரும் நீதிமன்றங்களால் நடத்தப்பட்டார்கள். இஸ்லாமிய சமூக அமைப்பில் நீதித்துறைக்கு எத்தகைய மரியாதையும் முக்கியத்துவமும் கொடுக்கப்பட்டதுவந்து என்பதை விளக்கிக் கிற சம்பவங்களை அடக்கிக்காட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒரே ஒரு சட்டநியதியைச் சூட்டிக்காண்பித்தால் போதும்.

இஸ்லாமிய சட்டவியலாளர்களில் ஒரு பெரும் பிரிவினரின் கருத்தின்படி "ஒரு மூதலாளி தன்னுடைய அடிமையைக் கட்ட தானாகத் தண்டிக்கவும் உரிமைபடத்தவன் அல்லன். அவ்வடிமை செய்த குற்றம் எவ்வளவு பெரிதாக இருந்தாலும் சரியே! கொடுக்கப் போகின்ற தண்டனை எவ்வளவு சிறியதாக இருந்தாலும் சரியே! முறைப்படி வழக்கு தொடர்து நீதிமன்றத்தின் மஹமாகத்தான் அவன் நடவடிக்கையை மறக்கொண்டாக வேண்டும்!"

சின்னஞ்சிறு தண்டனையாக இருந்தாலும் நீதிமன்றத்தின் வழியாகவே பெற்றுத் தர வேண்டும் என்று இந்தளவுக்கு வலியுறுத்தும் சமயம் ஒன்றின் மீது இத்தகைய மிகப் பெரிய குற்றச்சாட்டை — அதுவும் உயிர்ப்பறிப்பு, கொலை போன்றதொரு குற்றச்சாட்டை சூமத்துவது எத்தகைய அபாண்டமான விஷயம்!

ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் பக்தாதிஸும், டமாஸ்கஸ்ஸிலும் திகழ்ந்து வந்ததைப் போன்ற இஸ்லாமிய நீதிமன்றங்கள் இன்றைய இந் தியாவில் நிறுவப்பட்டது, முஸ்லிம் அல்லாத (திம்மி) ஒருவனைக் கொன்ற குற்றத்திற்காக முஸ்லிம் ஒருவன் கட்டண்பில் நிறுத்தப்பட்டால், உலகின் வேறு நீதிமன்றங்களில் வழங்கப்படும் தீர்ப்பை ஒத்த தீர்ப்பே அங்கும் வழங்கப்படும். வேண்டாமென்றே கொலை செய்தான் என்று அந்த முஸ்லிம் தண்டிக்கப்பட்டதே தீர்வான. முஸ்லிமல்லாத ஒருவனைத் தீர்த்துக் கட்டி அவன் ஏதோ இஸ்லாமிற்கு சவேசையெடுத்து விட்டான் என்று எந்த ஒரு முஸ்லிமும் ஒரு வினாடி கட்ட — ஒரே ஒரு வினாடி கட்ட — நினைத்துப் பார்க்க மாட்டான்.

ஆக, குற்றவியல் சார்ந்த "இஸ்லாமிய சட்டங்கள்" வழிபாட்டுத்துறைகளில்

செயற்படுத்துதலும் "இஸ்லாமிய சட்டங்களைப்" போன்றவை அல்ல. ஆகையால், இவற்றைக் குறிப்பிடும் போது கவனமாக வார்த்தைகளைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். இஸ்லாமிய அரசின் சட்டங்கள் என்று இவற்றை வகைப்படுத்துதலாம் அல்லது இஸ்லாமிய சட்டம்தேவைகள் இத்தகைய சட்டங்களை இயற்றியுள்ளனர் என்று குறிப்பிடலாம்! இதன் மூலம் தவறான புரிதல்கள் ஏற்படாமல் தவிர்க்கப்படும்.

2) இரண்டாவதாக நாம் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம்: இது தொடர்பான இஸ்லாமிய சட்டம் எதுவாகவோ இருந்து விட்டிருப்போகட்டும். அதனை நடமுறைப்படுத்த இது தக்க தரணமா? இஸ்லாமிய அரசாங்கத்திற்கென்று இயற்றப்பட்ட சட்டமாக இது இருக்கும் பட்சத்தில் இப்போது இதனை மறக்கோள் காட்டுவது சரியா?

"இல்லை, தவறு!" என நாம் யோசனையே செய்யாமல் இதற்குப் பதில் கூறலாம்! இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இத்தகைய இஸ்லாமிய சட்டம் குறித்துப் பேசுபவர்கள் தவேயில்லாமல், சம்பந்தமில்லாமல், சமூகத்தை கவனிக்காமல், தொடர்பில்லாமல் பேசுகிறார்கள். கண்டிப்பாக இதனால் தவறான சந்தகேங்களும், குழப்பங்களும் ஏற்படவே செய்யும்! நிலமையைச் சீராகக் கட்டுவது பயன்படாது. சாத்தியப்படுவது, நிகழ்ந்திராத ஒன்றைக் குறிப்பிடுவது இஸ்லாமிய சட்ட ஒழுங்குகளை மாற்றமானதும் கூட! நிகழ்ந்திராத விஷயங்களை கற்பனையில் தருவித்துக் கொண்டு தீர்ப்புகள் தடையற்ற சிப்பத்தை முன் சீன இமாம்கள், மார்க்கம்தேவைகள் வறறுத்து ஒதுக்கியிருப்பதற்கு இதுவே அடிப்படைக் காரணம்!

கால சமூகநிலைகளுக்குப் பொருந்தி வராமல் சகட்டுமணிக் கு பசீகக் கொண்ப்புறாப்பதென்றால் ஒவ்வொரு பிரச்சனையின் போதும் ஆயிரக்கணக்கான விஷயங்களைப் பேசலாம். பலதரப்பட்ட சமூகங்களைக் கான பலவறே சட்டங்கள் நூற்களில் இரண்டு பரவிக் கிடக்கத்தான் செய்கின்றன. ஆனால், நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்தியாவில் நமக்குப் பொருந்தி வராத விஷயங்களைப் பேசிக் கொண்டிருக்கலாகாது.

இடம் மற்றும் காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு இஸ்லாமிய சட்டத்துறை எதை விதியாக கியுள்ளதோ அதாவே அக்காலத்திற்குப் பொருத்தமானதாக அமையும்! அதற்கு மாற்றமான ஒன்று காலத்தின் தவேயை நிறைவு செய்வதாக அமையாது. எனில், கால சமூகநிலைக்கு முற்றிலும் பொருத்தமில்லாத ஒன்றை மறக்கோள் காட்டி அதன்படி செயற்பட அழைப்பு விடுப்பது எப்படி சரியானதாக அமையும்?

முஸ்லிம் அல்லாத மற்ற மக்கள் தொடர்பான இஸ்லாமியச் சட்டங்கள் யாவும் குறிப்பிடத்தொரு சமூகநிலைக்காக வேண்டியவே வகுக்கப்பட்டனவாகும். முஸ்லிம்

அல்லாத மக்களின் பாதுகாப்பை தனது பொறுப்பில் கொண்டுள்ள இஸ்லாமிய அரசாங்கத்திற்கான சட்டங்கள் ஆகும் அவையாவும்!

முஸ்லிம் அல்லாத மக்களுடைய விஷயங்களின் பிரச்சனை ஏதும் ஏற்பட்டால் வழக்குகளை விசாரிக்கவும் தீர்ப்பளிக்கவும் அங்கே இஸ்லாமிய நீதிமன்றங்கள் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும். இன்றோ, அத்தகையதோர் அரசியல் அமைப்போ, சபீழலோ இல்லலை! இஸ்லாமிய அரசே இங்கு இல்லலை எனும் போது மாற்று மக்களை பாதுகாக்கும் பொறுப்பும் (திம்மாவும) அரசுக்கு இல்லலை; திம்மிகளும் (இஸ்லாமிய மலோண்மையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள மாற்றுக் கருத்துடையோர்) இல்லலை. ஆகையால், இத்தகைய சட்டங்களுக்கும் நிகழ்காலத்திற்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் அறவே இல்லலை என்பதுதான் யதார்த்தம்.

முஸ்லிம் அல்லாத மக்களை எந்தெந்த பிரச்சனைகளில், எந்தெந்த சபீழ்நிலைகளில், தண்டிக்க முடியும்? எவ்வெப்போது முடியாது? என்பன போன்ற பற்பல கேள்விகளுக்கான விடைகள் கட்ட, எந்தச் சபீழலில் இஸ்லாமிய அரசு முஸ்லிம் அல்லாதோரின் பாதுகாப்புக்கு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுள்ளது? போரிட்டு வறெறி பற்றி பிறகா? சமாதான உடன்பாடு கண்ட பிறகா? எந்தெந்த நிபந்தனைகளின் பேரில் அவ்வொப்பந்தம் அமலுக்கு வந்துள்ளது? என்பதையெல்லாம் சார்ந்தது!

பாதுகாக்கும் பணியை தன்பொறுப்பாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதால், வழக்கு மன்றங்களில் நிற்க வதைத்து அவர்களளை விசாரிக்கவும், தவறிழைத்திருக்கும் படசத்தில் அவர்களளைத் தண்டிக்கவும் அவ்வரசாங்கத்திற்கு உரிமை உண்டு. இஸ்லாமிய அரசாங்கமே இல்லாதபோது, திம்மிகளோ, திம்மிகளைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்போ எதுவுமே இல்லாத போது இத்தகைய சட்டங்களுக்கு என்ன வலையை? சிலைலாக்காசுகள் தாம்!

ஆக, பொறுத்தமற்ற சபீழல்களில் இத்தகைய சட்டங்களை முன்வைத்துப் பசேவதும், "இஸ்லாமிய சட்டம்" "இஸ்லாமிய சட்டம்" என்று கப்பாடு போடுவதும் தவேயைற்ற வீண்வலையை அன்றி வறெனென்ன?

இத்தகைய கட்டாசியல்கள்தாம், மாற்றார் பார்வையில் இஸ்லாம் கவேலப்பட்டும் போவதற்கும், பட்டப்பகலவனைப் போன்ற தளெிவான அதன் போதனைகள் சந்தகே மகேங்களுக்கும் பின்னால் மறந்தது போவதற்கும் காரணமாக அமைகின்றன.

வினாவும் விடையும்

எழுப்பப்பட்ட களே விக் கான ஒற்றைவரி விடை என்ன வனென்றால், "இது இஸ்லாமிய சட்டமும் அல்ல! இத்தகைய சட்டம் இஸ்லாமிய சட்டமாகவும் இருக்காது!"

"இறைவனின் திருத்தபுதர் முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லிம் அவர்களையாரணும் ஒருவன் திட்டினால் அவனகைக் கொண்டு விட வணேட்டுமா? திட்டிக் கொண்டிருப்பவனின் உயிரைப் பறிப்பது அதனகைக் கண்டு கொண்டிருக்கும் முஸ்லிமின் மீது கட்டாயக் கடமையா? மார்க்கக் கடமையா?"

இதுதான் எழுப்பப்பட்ட களே வி!

"இல்லலை, இல்லவே இல்லலை!" என்பதுதான் புதில். விளக்கத்தலை ஏற்கனவே மலேகை கண்டு விட்டோம். இஸ்லாமிய சட்டநிறுக்களில் காணப்படும், இப்பிரச்சனை குறித்த இன்னுமொரு கோணத்தையும் ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

"இஸ்லாமிய நாட்டில் வசிக்கும் முஸ்லிம் அல்லாத மாற்றுக் கருத்து திம்மி ஒருவன் தீவிர மதவெறியினால் அல்லது முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான பகமையைணர்வு மற்றும் பொறாமையினால், அல்லது இஸ்லாமிய அரசாங்கத்தை கவேலப்படுத்தும் எண்ணத்தில் வெளிப்படையாக தரெவில் இறங்கி இறதை தபுதர் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லிம் அவர்களைத் திட்டத் துணிந்து விட்டால் அல்லது கவேலப்படுத்தும் நடவடிக் கைகளில் இறங்கி விட்டால் என்ன செய்வது?"

"இத்தகையதொரு படுகவேலமான காரியத்தை அவன் செய்யத் துணிந்து விட்ட பிறகு அவனுக்கும் இஸ்லாமிய அரசுக்கும் இடையே எந்தவொரு ஒப்பந்தமும் உடன்பாடும் கிடையாது. அவனுக்கு எல்லாவிதமான சூதந் திரமும் உண்டு; குடும்பமும்; உரிமகையும் உண்டு; மதச்சூதந் திரம் உண்டு; உயிருக்கும்; பொருளும்; மூழ்ப்பாதுகாப்பு உண்டு என்றெல்லாம் அவ்வொப்பந்த அடிப்படையில் அவனுக்கு பலப்பல உரிமகைகள் கிடைத்து வந்தன அல்லவா? அவை அனைத்தும் அற்றுப் போய் விடும். அவ்வொப்பந்தத்தை அவனாகவே மீறி செயலற்றதாக ஆக்கி விட்டான். ஆகையினால், அவனுக்கு மரண தண்டனை விதிக்க வேண்டும்." மார்க்க மதேகைகளில் ஒரு சாராருடைய கருத்து இது.

"இதனால் எல்லாம் ஒப்பந்தம் முடிவாக வந்து விடாது. ஆகையினால் மரணதண்டனை விதிக்கவெல்லாம் முடியாது. நிலமையைச் சீர்தரக்கிப்பார்த்து தவறான செயல்கள் தொடராவண்ணம் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுப்பது நீதிமன்றத்தின் கடமையாகும்." மார்க்கமதேகைளில் இன்னொரு பிரிவினரின் கருத்தாகும் இது.

இமாம் மாலிக், இமாம் அஹ்மத், இமாம் ஷாஃபிஇ (தன்னுடைய "கிதாபுல் உம்" நூலில்) மதற்கருத்தையும், இமாம் அபுஹ்னீஃபா இரண்டாம் கருத்தையும் வலியுறுத்துகிறார். ஹன்பலிய்யா, ஷாஃபிஇய்யா அறிஞர்களில் ஒரு சாராரும் இரண்டாம் கருத்தையே ஆதரிக்கிறார்.

மரணதண்டனை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கபுறுவோர் எந்தெந்த காரண காரியங்களையென வதைத்து எந்தெந்த காலச் சமீபநிலைகளின் பின்னணியில் இம் முடிவாக வந்துள்ளார்கள் என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளவும் வேண்டும். கீழே இவற்றைச் சூர்ணங்கக் காண்போம்.

இஸ்லாமிய அரசும் முஸ்லிம் அல்லாதோரும் இஸ்லாமியக் கோட்பாடு இவ்வூலகிற்கு, அறிமுகமான கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் சமயப்பிரிவின்களும், பல்வற்றுக் கடவுட்கொள்கைகளும் மனிதகுலத்தையே கபுறு போட்டாகக் கொண்டிருந்தன. வறேரோர் இறக்கோட்பாட்டைக் கடைபிடித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்கிற எண்ணமே பகமைக்கையும் கரோதத்திற்கும் வழிகோலியது! ஒரு சமயநெறியைப் பின்பற்றுவோர் ஆட்சிக்கட்டிலில் அமர்ந்து விட்டால் மாற்றுநெறிகளை சகித்துக் கொள்ளாமல் அவர்களையெனினல்களும் துன்பங்களும் ஆளக்கினர். அக்காலத்தில் உலகிலேயே பண்பாடு மிகுந்த தசேமாகக் கருதப்பட்டாகக் கொண்டிருந்த ரோமப் பேரரசிலும் இதே நிலமை தான் நிலவியது!

ரோமானியர்கள் தமது பண்டக்கால சமயநெறியைப் பின்பற்றி வந்தபோது யபுதர்களையும் கிறித்துவர்களையும் சொல்லொணாத துன்பங்களாக ஆளக்கினர். பிறகு, அவர்கள் கிறிஸ்துவநெறியை ஏற்றுக் கொண்டபோது, கிறிஸ்தவ சமயத்தையென பின்பற்றாதவர்கள் நாட்டில் வாழ்வதே களேவிக் குறியாக ஆகிப்போனது.

மதச் சூதந்திரத்தையும் சமயநெறியில் விடாதலையென போக்கையும் இஸ்லாம் தான் இம்மண்ணூலகில் அறிவித்தது. அது நான் வரக்கூடும் இம்மண்ணூலகம்

என்றகைக் குமே கண்டிராத சர்வசமய சூதந் திரத்தையும் மனித உரிமைகளுக்கான மதிப்புகளையும் இஸ்லாம் அறிமுகப்படுத்தியது.

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இஸ்லாமிய ஆட்சி எல்லைகள் விரிவடைந்து கொண்டே சென்ற போது, எத்தகையதொரு பரேசு அங்கே நிலை கொண்டிருந்தது தெரியுமா? கூறிப்பட்டதொரு சமயநெறியைச் சார்ந்த ஆட்சிப் பொறுப்பிலும் அதிகாரப் பதவிகளிலும் அமர்ந்திருந்தாலும் எல்லா சமயங்களைச் சார்ந்த மக்களும் அங்கே சர்வசூதந் திரமாக வசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். "அந்நியர்" என்ற உணர்வோ "மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடத்தப்படுகிறோம்" என்கிற எண்ணமோ அவர்களையுடைய உள்ளங்களில் எழவேயில்லை!

சமய வறோடாடு சிறிதுமின்றி அனைவருக்குமே குடிமகன்களுக்கான உரிமைகளும் சலுகைகளும் பிரணமாகக் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தன. இறக்கோட்பாடு மாறுபடாதுகின்றது என்பதற்காக யாரும் யாருடைய மனித உரிமைகளிலும் நாட்டு உரிமைகளிலும் கைவதைத்துவிட முடியாது. முஸ்லிம் அல்லாத மக்களோடு இஸ்லாம் அவ்விதம் நடந்து கொண்டது?

மக்கா வெற்றிக்குப் பிறகு கற்சிலைகளை கடவுளர் என்று நம்பி வணங்கி வந்ததோர் அரபு தசேத்திலிருந்தே காணாமல் போய் விட்டார்கள் என்று கபறலாம். சிலைகளை வழிபட்டு வந்ததோர் அனைவருமே இஸ்லாமிய நன்னெறியை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இரூந்த போதிலும், வறோடு சமயநெறிகளை, கடவுட் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி வந்ததோர் இரூக்கத்தான சய்தார்கள். வாழ்வதற்கான முழுச் சூதந் திரத்தோடு எவ்வாறு முஸ்லிம்கள் வசித்து வந்தார்களோ அவ்வாறே அவர்களும் வாழ்ந்து வந்தார்கள். இஸ்லாமிய சமயச் சொல்லாடலின்படி (கஃஞூண்புட்) "திம்மி" என்று அவர்கள் கூறிப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய உயிர், பொருள், சிலைவம் மற்றும் சமய உரிமைகளை பாதுகாக்கும் பொறுப்பு அரசுக்கு இருந்தது. "திம்மி" என்ற சொல் அதனையே சுட்டியது. "அரசின் பாதுகாப்பில் உள்ளோர்" என்று நாம் இதற்குப் பொருள் கொள்ளலாம்!

இறவைனின் தபுதர் முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லிம் அவர்களும், அண்ணலாரைப் பின்தொடர்ந்து நரே வழிநின்ற கலீஃபாக்கள் நால்வரும் முஸ்லிமல்லாத மக்களோடு கடப்பிடித்த நடமைகளை இத்தற்கான நியதிகளை வகுத்தளித்தன.

ஈரானையும், சிரியாவையும், எகிப்தையும் முஸ்லிம்கள் வெற்றி கொண்ட போது அங்கு வாழ்ந்து வந்த முஸ்லிமல்லாத மக்களோடு எங்ஙனம் நடந்து கொண்டார்கள்,

எத்தகயை உடன்படிக் ககைளமை மறேக் கொண்டு கயைமெழுத்திட்டாரர்கள் என்கிற சாசனங்கள் வரலாற்றிலும் மார்க்கச்சட்டநில்களிலும் இன்றகைக்கும் ஒளிந்துக் கொண்டுள்ளன. அவற்றை முன் வதைத்துத் தான திம்மிகளுக்கான உரிமகைளமை மார்க்க மதேகைள் வரையறை செய்துள்ளார்கள்.

முஸ்லிம் அல்லாத குபிமக்களின் உரிமகைளாக இஸ்லாமிய சட்ட சாசனம் ஏற்று அங்கீ கரித்துள்ளனவற்றைக் கீழ்வருமாறு பட்டியலிடலாம்:

1. முழுமயான சமயச் சூதந் திரம் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும். அவர்களுடயை வழிபாட்டிடங்களும் சமயம் சார்ந்த கட்டிடங்களும் பாதுகாப்போடு இருக்கும். சிலுவகை களுக்கோ சிலகை களுக்கோ எவ்விதக் கடுமியும் நரோது. கொம்பு/சங்கு ஊதுவதை விட்டும் அவர்கள் தடுக்கப்பட மாட்டார்கள். தமது பண்டிகைக் காலங்களில் ஊர்வலங்களை நடத்திக் கொள்ளலாம். சமய நிறுவனங்களும், மடங்களும் முன்பு இருந்ததைப் போலவே ஆபத்து எதுவுமின்றி தொடரும்.

2. பின்பற்றி வரும் சமயநறியை விட்டுவிடுங்கள் என்று அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட மாட்டார்கள். (பிலாஃதரி தன்னுடயை "ஃபுதுஹுல் புல்தான" நபிலில் என்றே எழுதியுள்ளார்.)

3. அவர்களுடயை உயிர்களுக்கும், பொருள்குக்கும், சிலவத்திற்கும், சொத்துக்கள்குக்கும் முழுப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படும். தாம் விரும்பிய வகையில் எப்படி வண்டுகுமானாலும் அவற்றை அவர்கள் பயன்படுத்தலாம். அவர்கள் மீது அவர்களுடயை எதிரிகள் யாரனும் தாக்குதல் தொடர்தால் எதிர்த்துப் போராட வண்டியது முஸ்லிம்களுடயை பொறுப்பாகும்.

4. அவர்களுடயை எந்தவோர் உரிமயையும் பறிக்கப்பட மாட்டாது.

5. அவர்களுடயை சமயநம்பிக்ககைளக்கு எதிரான எந்தவொரு விஷயத்தயையும் செய்யும்படி வற்புறுத்தப்பட மாட்டார்கள்.

6. சட்டத்ததைப் பொறுத்தவரை அவர்களுடயை உயிரும், முஸ்லிம்களுடயை உயிரும் ஒன்றாகவே கருதப்படும். அவர்களுடயை பொருளும் முஸ்லிம்களுடயை பொருளும்

சமஸ்கவீ கருதப் படும் .

7. வியாபாரம் , வணிகம் , தொழில் , மற்றும் பொருளாதாரத்தில் எத்தகையதோர் இடையீறும் அளிக்கப்பட மாட்டாது. முஸ்லிம்களோடும் மறே கொள்ளப்படவதபைப் போன்ற நடமைறயையே அவர்களோடும் மறே கொள்ளப்படும் .

8. பொதுவாக முஸ்லிம்கள் அரசாங்கத்திற்கு சலுகை வரவும் அனதைத்து வரிகளில் இருந்தும் அவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படும் . வளோண்மை மகசபில் வரி (உஷ்ரு) கட்ட மன்னிக்கப்படும் .

9. இராணுவப் பணியாற்றுவதிலிருந்தும் அவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படும் .

இறதைத்தீதர் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் முஸ்லிமல்லாத மக்களோடும் சயித்துகொண்ட ஓபநந்தங்களின் சாராம்சமே இவ்வை!

உதாரணத்திற்கு ஹிஜ்ரி எட்டாம் ஆண்டில் நஜ்ரான் நாட்டும் மக்களோடும் சயித்து கொண்ட ஓபநந்த வாசகங்களை "ஓபுதஹுல்புல்தான்" "கிதாபுல்ஓகரராஜ" போன்ற நபர்களில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் . ஆனால் , பிறகாலத்தில் , நரே வழி நின்ற கலீஓபாக்களின் ஆட்சிக் காலங்களில் பரூம் பரூம் நாகரீக நாடும்கள் எல்லாம் வறெறி கொள்ளப்பட்ட போது எண்ணற்ற கிறிஸ்துவர்களும் , மஜூஸிகளும் (நரூபு வணங்கிகளும்) இஸ்லாமிய மலோண்மையின் கீழ் குடிமக்களாயினர் . ஆகையினால் , தவேகை கருதி இய்ப்பொது விதிகளோடும் இன்னும் அதிகமான , விளக்கமான துணை விதிகளும் , உட்பிரிவுகளும் சரேத்தும் கொள்ளப்பட்டன . சமயம் , சமீகம் , நாடும் , பண்பாடும் என்று அனதைத்துத் துறகைகளிலும் ஓரம் மனிதனும் குக் கிடதைத்தே ஆக வணேபிய அனதைத்து அடிப்படை உரிமகைகளும் இணதைத்துக் கொள்ளப்பட்டன .

இவ்வை வறெறும்னதே ஓபநந்தம் மட்டும் அல்ல! மாறாக , சந்தகேம் ஏதும் அறவயேற்ற நடமைறநையதிகளாகவும் திகழ்ந்தன . மூதல் கலீஓபா அபுபகர் மூதற்கொண்டு அலி வரகைகும் அனவைரும் இறககும் தறுவாயில் இறூதி உபதசேமாக என்ன சொல்லிச் சனெறும் ளாரகள் எனபதை ஓரம் முறநை உறறும் நோககினால் போதும் ! முஸ்லிம் அல்லாத மக்களும் குக் கொடும் தாக வணேபிய உரிமகைகளில் அவர்கள் எந்தளவும் குக் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தும் ளாரகள் எனபதும் விளங்கிப் போகும் . "முஸ்லிமல்லாதோரின் உரிமகைகளில் கவனமாக இருந்து வாரும்கள் ! ஏனென்றால் , அவர்களும்பொறுப்பை நாம் ஏறறும் ளாம !"

- எனப்பதுதான் அவ்வப்பதேசத்தின் முதல் வாக்கியமாக இருக்கும். வார்த்தை அளவில் மட்டுமல்ல, யதார்த்த உலகிலும் அவர்களையே சொத்து முஸ்லிம்களையே உயிர்களைப் போன்று, அவர்களையே சொத்து முஸ்லிம்களையே சொத்துக்களைப் போன்று கருதப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தன.

இந்த இஸ்லாமைப் பற்றித்தான் இன்று கீழ்க்கண்ட கருத்துகள் பரப்பப்பட்டிருக்கின்றன :

"முஸ்லிம் அல்லாதோரின வாழ்க்கையை முஸ்லிம்கள் மதிப்பதே கிடையாது!" "தன்னையே போன்றே இன்னொருவரும் அவருடைய மார்க்கத்தையே — சமயநெறியைப் பிரச்சாரம் செய்கிறார் எனப்பதற்காக ஒரு முஸ்லிம் இன்னொருவரைக் கொலைசெய்து விட்டால் அதைப் புனிதச் செயலாக இஸ்லாம் கருதுகின்றது!" இத்தகைய கருத்துக்களைக் கப்சாமல் துப்புகிறவர்களுக்கு இஸ்லாமைப் பற்றி என்ன தெரியும்? மனித உயிர்களுக்கு என்ன விலை? என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்த, மனித உரிமைகளை காலில் போட்டு நசுக்கிக் கொண்டிருந்த, மனித உரிமைகளை காலில் போட்டு நசுக்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு காலகட்டத்தில் எழுந்து நின்று சட்டமாக அறிவித்தது இஸ்லாம்.

"யாருடைய பாதுகாப்புப் பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளோமோ, அவருடைய இரத்தம் நம்முடைய இரத்தம் போன்றதாகும்! அவர் வழங்கியாக வணேட்டிய நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை நாம் வழங்கியாக வணேட்டிய நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையைப் போன்றதாகும்!"

இஸ்லாமை அப்படிக்கு அப்படியே வரிக்கு வரி வார்த்தைக்கு வார்த்தை மாறாமல் பின்பற்றியவர்களில் நேர்வழி நின்று கலீஃபாக்களை புறந்தள்ளி முன்னுக்கு யார்தாம் வர முடியும்? கிறிஸ்துவர் ஒருவரை, மஜுஸி ஒருவரை கொண்டு விட்டார் எனப்பதற்காக முஸ்லிம் கொல்லப்பட்ட சம்பவங்கள் ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல பலவற்றை உமரவர்கள் காலத்திலும், உஸ்மான் அவர்கள் காலத்திலும் நம்மால் பார்க்க முடியும். ஆக, மாற்றுக் கோட்பாடு உடையவர்களோடு இஸ்லாம் நடந்து கொண்டதை ஒத்த நிகழ்வு ஒன்றினை அதற்கு முன்பும் பார்க்க இயலாது; இன்றும் பார்க்க இயலாது.

"ஓரே ஓர் உரிமையைத் தவிர மற்றெல்லா உரிமைகளையும் திம்மிகளுக்கு இஸ்லாம் வழங்கி விட்டிருந்தது!" என்று ஓர் ஐரோப்பிய வரலாற்றாசிரியர் (சதேய்) கூறிப்பிடுகிறார். "அது

என்னவென்றால் திம்மிகளால் மன்னர்களாக முடியாது! இவ்வனதைத் து உரிமகைகளுக்கும் பகரமாக அவர்களிடமிருந்து இஸ்லாம் எதை எதிர்பார்த்தது? சிந்தனையைச் சலுத்தியாக வணேட்டிய இன்னொரு கோணம் இது:

"நடபெற்று வருகின்ற அரசு தம்முடைய அரசாக அவர்கள் நினகைக்க வணேட்டும்; அரசுக்கெதிரான எத்தகையை தொரு சதிச் செயலிலும் தங்களையாடாதுத்திக் கொள்ளக் கூடாது!" அளிக்கப்பட்ட வந்த உரிமகைகளுக்கும் பதிலாக இதையே இஸ்லாம் எதிர்பார்த்தது.

முஸ்லிம்கள் எவ்வாறு கண்ணியமாகவும் மரியாதையோடும் நடந்து கொள்கிறார்களோ, அதே போல அவர்களும் சக குடிமக்களாகிய முஸ்லிம்களோடு நடந்து கொள்வார்கள்; அரசாங்கத்திற்கோ அல்லது அரசாங்க சமயத்திற்கோ இழுக்கோ, கௌரவக் குறைச் சலவோ ஏற்படுத்தும் வண்ணம் எந்த ஒரு வார்த்தையையும் வளையப்படையாக சொல்லமாட்டார்கள் என்று இஸ்லாம் எதிர்பார்த்தது.

நடுநிலை தவறியது என்றோ, முறையற்றது என்றோ இந்த எதிர்பார்ப்புகளில் ஒன்றைக் கூட யாரும் சூட்டிக்காட்ட முடியாது. ஆறாம் நூற்றாண்டு கிறிஸ்துவ உலகில் இஸ்லாம் இத்தகையை சட்டங்களையெழுத்துப்படுத்தியது.

தன்னுடைய ஆளுமையின் கீழ் வசிக்கவும் முஸ்லிமல்லாத மக்கள் அனைவருக்கும் சமவாரிமை கொடுத்து, அவர்களுக்கும் முழுப் பாதுகாப்பும் அளித்த பிறகு அவர்களிடமிருந்து இஸ்லாமிய அரசாங்கம் இவற்றை எதிர்பார்ப்பதில் என்ன தவறிருக்க முடியும்? வறையேனும் ஒரு நாடோ, கொள்கையோ தன்னுடைய வரலாற்றில் இத்தகையதோர் இணையற்ற ஒரு நடவடிக்கையைச் சூட்டிக்காட்டத்தான் இயலாமோ?

0000000000 000000

திம்மிகள் என்றால் யார்? அவர்களைப் பாதுகாப்பது யார் "பொறுப்பு"? இஸ்லாமிய அரசின் செயல்திறமைகளை என்னென்ன? என்பதைப் பற்றியெல்லாம் தெரிந்து கொண்ட பின்பு இப்போது மீண்டும் களேவிக் கு திரும்பி வருவோம்.

"இப்பிப்பிட்ட திம்மி ஒருவன் இறதைத்தீரர் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களதை திட்டித் தீர்க்கிறான் என்றால், தளிவான சாட்சிகள் தீர் விசாரணைக்குப் பிறகு திட்டினான் என்பது நீ திமன்றத்தில் உறுதியாகி விட்டது என்றால் அவன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது?" இத்தகைய சமீப நிலையிலும் அவனுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கக் கூடாது என்று இஸ்லாமிய சட்டம்தேகைகள் — ஃபுகஹாக்களில் ஒரு பிரிவினர் கருதுகிறனர்.

இத்தகைய கட்டுஞ்செயல்களைத் தடுத்து நிறுத்தும் விதமாக கட்டுந்தண்டனை எதனையாவது அளிக்கலாம் என்பதுதான் அவர்களுடைய கருத்து. இமாம் அபுஹனீ ஃபா, அவர் துறை சார்ந்ததோர் மற்றும் ஷாஃபிஇய்யா, ஹன்பலிய்யா துறையினரில் ஒரு சாரார் ஆகியோரின் கருத்து இதுவயோகும்.

கடந்த ஆறு நூற்றாண்டில் உலகில் ஆட்சி புரிந்த பெரும் பெரும் இஸ்லாமிய அரசாங்கங்கள் யாவும் ஹனஃபி துறையைப் பின்பற்றி ஆட்சி செய்துள்ளனர். இந் தியாவை ஆண்ட மொகல் வம்சம், கான்ஸ்டன்டனை மாகாணத்தில் நிலைபெற்ற உஸ்மானியப் பேரரசு போன்ற பற்பல அரசாங்கங்களில் இத்துறையைப் பின்பற்றப்பட்டு வந்தது.

சுல்தான் நான்காம் முஸ்தஃபா ஃகான் ஆட்சிக் காலத்தில் முஸ்லிம்கள் கபிபிரிந்த அவையொன்றில் இறதைத்தீரர் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களுடைய பெயரைக் கபிநித் திட்டியதாக ஆர்மீனியன் ஒருவன் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது. ஷஃஃகூல் இஸ்லாம் அப்துல்லாஹ் ஆஃபன்தீ அவர்களிடம் வழக்கு விசாரணைக்காக வந்தது. தீர் விசாரித்த பிறகு அவனை சிறையில் அடைக்கமாறு தீர்ப்பு கபிநினார். சுல்தானுடைய காதிற்கு இச்செய்தி எட்டியது.

"இதை விடவும் கடுமையான தண்டனையை அளிக்கக் கூடாதா?" என்று அவர் ஷஃஃகூல் இஸ்லாமிடம் வினவினார். "சட்டப்பி இந்த தண்டனையைத் தான் அளிக்க முடியும். தாங்கள் விரும்பினால் விரும்பப்படி செய்து கொள்ளுங்கள்!" என்று ஷஃஃகூல் இஸ்லாம் கபிநிவிட்டார். வறே வார்த்தை ஏதும் கபிநாமல் சுல்தான் அமதையாகி விட்டார்.

"இல்லலை! அவனைக் கொன்றுவிட வேண்டும்!" என்று மார்க்க சட்டம்தேகைகளில் இன்னொரு பிரிவினர் கபிநுகிறனர். இமாம் மாலிக், இமாம் அஹ்மத், இமாம் ஷாஃபிஇ போன்றோரின் கருத்து இதுவே!

அவர்கள் கஃறும் காரணம் என்னவென்றால், சமய, சமஃக, தசீய உரிமகைள் என்று எல்லா வகையான உரிமகையையும் திம் மிகளுக்கு இஸ்லாமில் அரசு வழங்கி குடிமககள் என்ற முறையில் முஸ்லிம்களும் அவர்களும் இடையே எவ்வித பாசுபாடும் காட்டாமல் பாதுகாத்து வருகின்றது. அரசாங்க மதத்தினரை இழிவு படுத்துதாதிருக்க வணேடும்; அவர்களைய சமயத்திற்கு கண்ணியம் அளிக்கப்படுவது போன்றே அவர்களும் இஸ்லாமுக்கு கண்ணியம் அளிக்க வணேடும்; அதனை இழிவுபடுத்தும் — கவேலப்படுத்தும் முயற்சிகளில் இறங்கலாகாது என அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கின்றது.

இந்த எதிர்பார்ப்பைப் பொய்யாக்கும் வண்ணம் திம் மிகளில் ஒரு சாரார் இஸ்லாமைப் பொருட்படுத்துதாமல் முஸ்லிம்களின் கண்ணுக்கு முன்பாகவே இறதைத் துரஸ்ஸல்லலாஹு அலஹி வஸல்லிம் அவர்களபகிரங்கமாக திட்டவதில் இறங்கினால் இததகயை சலுககையப் பற அருகதை அற்றவர்களாகி விடுகின்றனர். அவர்களும் மரண தண்டனை விதிக்க வணேடும்.

சாராம் சம் இதுவரை கண்டவற்றிலிருந்து நாம் விளங்கிக் கொண்டது என்னவென்றால்:

1. விவாதத்திற்கு உட்பட்டுள்ள இக்குறிப்பிட்ட சட்டம் இஸ்லாமிய கருத்து மஃலங்களில் இருந்த நரேடியாகப் பற்ற சட்டம் அல்ல. குற்றவியல் நடமைகளுள் ஓர் உபபிரிவு. அதிலும் இஸ்லாமிய சட்டமதேகையில் மாற்றுக கருத்துகள் உள்ளன. ஒரு சாரார் ஆதரிக் கிறனர்; மற்ற சாரார் முரண்படுகிறனர். ஆக, சட்டமதேகையிடையே ஓர்மித்த கருத்து இல்லை என்பது வளிப்படை!

2. மரண தண்டனை விதிக்கப்பட வணேடும் என்று கஃறுவோர் முன்வகைக்கின்ற காரணங்களை நடுநிலமை, நியாயத்துடன் ஆராய்ந்து பார்த்தால் மதவறியின் காரணமாக இவ்வாறு கஃறுகிறார் என்று சொல்வதற்கு எவ்வித வாய்ப்புமே இல்லலை! முஸ்லிம் அல்லாதவன் என்பதற்காகக் கொண்டுவிடத்துணிந்து விட்டனர் என்றெல்லாம் குற்றஞ்சாட்ட முடியாது.

3. இந்தச் சட்டத்தபைப் பற்றி விவாதிக் கப்படும் போது "இழிவு" (ஸீ பிணஞ்ணஃசஞ்ஞு) என்ற பதத்தை விட "திட்டதல" (சஞ்ஞுதணஞ்ஞு) எனும் சொல்லையே பயன்படுத்த வணேடும். இழிவு என்பது பொதுவானது. சிலர் இழிவாகக் கருதுகின்ற நிறயை விஷயங்களபலர் பொருட்படுத்துவதே இல்லலை. எனவதோன், சட்டமதேகைள் "திட்ட" என்பதையே பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

4. அடூத்து கவனிக்க வணேட்டியது, பசேப்படுகின்ற விஷயங்களுக்கும், நடமைமுறையில் நாம் சந்திக்க சமீபநிலைகளுக்கும் தலாலைதர சம்பந்தமும் கிடயாது.

5. இந்தச் சட்டம் இங்கே விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட பின்னணிக் காரணமாக அமறைந்த நிகழ்வையும் நாம் ஆராய வணேட்டும். பத்திரிகைச் சூதந்திரம், கருத்துச் சூதந்திரம் வகுவாகப் பசேப்படும் காலம் இது. சமயங்களில் இது தவறாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

இந்தியாவில் இறதைத்தர ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லிம் அவர்களதை திட்டி முதன்முதலில் புத்தகங்களை வளையிட்டோர் கிறிஸ்துவ மெஷினரிகள். அவற்றில் ஒருவார்த்தையைக் கட்ட நம்மால் வாசிக்க முடியாது. கண்ணிய வார்த்தைகளைக் காணவும் முடியாது. தொடர்ந்து ஆரிய சமாஜத்தினர் களத்தில் கதித்தனர். சமய ஆய்வு, அழகிய வாத்தம் போன்றவற்றை எல்லாம் தக்கிப் பரணில் போட்டுவிட்டு கீழ்த்தரமான அரச்சனகைகள், சந்தகைகடவை வார்த்தைகளில் திட்டத்தொடங்கினர்.

ஒன்றை நாம் நினையில் கொள்ள வணேட்டும்: யாரணும் ஒருவர் நான்கு பக்க வளையீட்டு ஒன்றைப் புதிப்பித்து முதல் வரியிலிருந்து கட்சை வரி வரகைக்கும் கண்டபடி திட்டித் தீர்த்திருப்பது கண்டு இஸ்லாமிய கப்பலே மீழ்கி விட்டது, இறதைத்தரின் மானத்திற்கு இழுக்கு நரேந்து விட்டது, என்கிற அளவில் முஸ்லிம்கள் அனவையும் பொங்கியழை வணேட்டிய அவசியமே இல்லை.

ஒரு வளையீட்டு என்ன, ஓராயிரம் வளையீட்டுகள் பதிக் கப்பட்டாலும் இஸ்லாமியும், இறதைத்தரையும் யாரும் கவேலப்படுத்தி விட முடியாது. மாறாக, நாம் புரிந்துகொள்ள வணேட்டியது என்னவெனில், எல்லாக் காலங்களிலும் இருந்தது போன்றே இக்காலத்திலும் சீரழிந்த ஒழுக்கத்தினால் கண்டபடி பசேுகின்ற/எழுதுகின்ற இழிபிறவியினர் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். அவர்களுடைய படபைபுகளில் கண்ணியமான எழுத்து ஒன்றாவது தனப்படடால் அதற்கு மட்டும் நாம் மறப்பளித்துவிட வணேட்டும். மற்றபடி கழிவுகளைக் கொட்டவணேட்டியது அதற்குரிய இடத்தில் தான்.

சென்னை மாநகராட்சி நிர்வாக அமைச்சு

